

**1. MÍSTOPŘEDSEDA VLÁDY
A MINISTR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ**

Č.j.: MZP/2018/430/242
Spis. zn.: P/3473

Vypraveno dne: 22 -05- 2018

ROZHODNUTÍ

Na základě podnětu Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, k přezkoumání závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence (dále jen „ministerstvo“), ze dne 12. 9. 2016, č.j. 4215/ENV/16, k ověření souladu stanoviska ministerstva k posouzení vlivů provedení záměru „*Modernizace spalovny průmyslových odpadů, provozovna Pardubice*“ na životní prostředí, vydaného podle ustanovení § 10 odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 100/2001 Sb.“), dne 31. 10. 2010, č.j. 7432/ENV/10, s požadavky právních předpisů, které zapracovávají směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU, ze dne 13. 12. 2011, o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, podle čl. II bodu 1 přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb. a další související zákony (dále jen „zákon č. 39/2015 Sb.“), jsem ve zkráceném přezkumném řízení podle ustanovení § 98 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl

t a k t o :

I. Podle ustanovení § 149 odst. 6 správního řádu ve spojení s ustanovením § 97 odst. 3 tohoto zákona **r u š í m** závazné stanovisko ministerstva ze dne 12. 9. 2016, č.j. 4215/ENV/16.

II. Účinky tohoto rozhodnutí v přezkumném řízení **u r č u j i** podle ustanovení § 99 odst. 1 a odst. 3 správního řádu ode dne jeho právní moci.

O d ů v o d n ě n í :

Přípisem ze dne 30. 11. 2016, č.j. 503/ZP/2016-27, Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „krajský úřad“), byl Ministerstvu životního prostředí jako odvolacímu správnímu orgánu předán spis ve věci vydaného rozhodnutí krajského úřadu ze dne 21. 9. 2016, č.j. KUKHK-503/ZP/2016-17 (dále jen „rozhodnutí ze dne 21. 9. 2016“).

Rozhodnutím ze dne 21. 9. 2016 krajský úřad zamítl žádost společnosti AVE CZ odpadové hospodářství s.r.o., IČO: 493 56 089, se sídlem Praha 10, Pražská 1321/38a, zastoupené na základě plné moci ze dne 4. 10. 2016 advokátem JUDr. Ing. Janem Vychem, Advokátní kancelář Vych & Partners s.r.o., se sídlem Lazarská 11/6, 120 00 Praha 2 (dále jen „žadatel“), o vydání integrovaného povolení podle ustanovení § 13 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečištění a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 76/2002 Sb.“), k záměru „*Spalovna nebezpečných a ostatních odpadů*“.

Rozhodnutím ze dne 21. 9. 2016 zamítl krajský úřad žádost žadatele s odkazem na ustanovení § 149 odst. 3 správního řádu. Z tohoto ustanovení vyplývá: „*Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne.*“ Důvodem pro zamítnutí uvedené žádosti žadatele bylo závazné stanovisko ministerstva ze dne 12. 9. 2016, č.j. 4215/ENV/16 (dále jen „předmětné stanovisko“), kterým byl podle čl. II bodu 1 přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb. ověřen obsah stanoviska ministerstva dne 31. 1. 2010, č.j. 7432/ENV/10, k posouzení vlivů provedení záměru „*Modernizace spalovny průmyslových odpadů, provozovna Pardubice*“ (dále jen „předmětný záměr“) na životní prostředí (dále jen „stanovisko EIA“). Stanovisko EIA bylo vydáno jako nesouhlasné k předmětnému záměru podle ustanovení § 10 zákona č. 100/2001 Sb. Vydáním předmětného stanoviska k ověření souladu stanoviska EIA podle čl. II bodu 1 přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb. tak došlo k procesní situaci, kterou předpokládá ustanovení § 149 odst. 3 správního řádu, tj. ze stanoviska EIA se předmětným stanoviskem stalo závazné stanovisko (nesouhlasné k realizaci předmětného záměru) podle ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu, a proto krajský úřad žádost žadatele o vydání integrovaného povolení zamítl s odkazem na ustanovení § 149 odst. 3 správního řádu.

Proti rozhodnutí krajského úřadu ze dne 21. 9. 2016 podal žadatel odvolání ze dne 5. 10. 2016.

Žadatel namítá věcnou nesprávnost a nezákonnost předmětného stanoviska a stanoviska EIA. Podle žadatele nebylo stanovisko EIA vydáno na základě odborného posouzení předmětného záměru ve vztahu k jednotlivým složkám životního prostředí, ale pouze na základě nesouhlasu veřejnosti s realizací předmětného záměru. To je podle žadatele zjevně v rozporu se zákonnou definicí posuzování předmětného záměru podle ustanovení § 2 zákona č. 100/2001 Sb.

Podle žadatele není nesouhlasné stanovisko EIA k předmětnému záměru podpořeno žádnými odbornými stanovisky příslušných orgánů ochrany životního prostředí, ale pouze názorem veřejnosti a jejími politickými zástupci v samosprávných orgánech měst a obcí a ekologickými spolky. Podle názoru žadatele bude veřejné mínění vždy a všude proti jakémukoliv záměru kteréhokoliv subjektu, který bude jakýmkoliv způsobem, byť i jen pocitově, měnit prostředí v zájmové oblasti dané veřejnosti. Podle názoru žadatele je veřejné mínění snadno manipulovatelné, a proto by nemělo být podpůrným faktorem v procesu posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb., natož aby bylo důvodem jediným pro vydání nesouhlasného stanoviska EIA k předmětnému záměru.

Žadatel dále namítá, že stanovisko EIA je nepřezkoumatelné pro vnitřní rozpornost. Ve stanovisku EIA se jednak uvádí, že přeprava odpadů na velké vzdálenosti je neúčelná, a zdůrazňuje se nutnost řešení problematiky nakládání s nebezpečnými odpady v regionu. Přesto se v odůvodnění stanoviska EIA konstatuje, že spalovna odpadů není potřebná, protože není jednoznačné, zda v ní budou spalovány odpady v regionu, a protože tyto odpady budou spalovány v cementárnách.

Žadatel dále namítá nedostatečnost odůvodnění stanoviska EIA, kde je žadateli vytýkáno (na str. 39 stanoviska EIA), že žadatel nedoložil, že odpady z ekologických zátěží budou ve spalovně skutečně odstraňovány. To je podle žadatele předmětem budoucích smluvních vztahů žadatele. Jak uvádí zpracovatel posudku na str. 16 stanoviska EIA, nelze požadovat po žadateli (oznamovateli), aby doložil konkrétní zdroje odpadu, zejména když naplnění spalovny je podnikatelským rizikem žadatele při realizaci předmětného záměru.

Žadatel dále v odvolání konstatuje řadu důvodů pro potřebnost spalovny odpadů v regionu. Podle žadatele bylo v procesu posuzování předmětného záměru podle zákona č. 100/2001 Sb. doloženo prostřednictvím bilance spalitelných odpadů v regionu, že v tomto regionu je dostatek nebo dokonce nadbytek odpadů, které je účelné a environmentálně šetrnější „zneškodnit“ právě spalováním. Žadatel odkazuje na konstatování zpracovatele posudku (na str. 124 a 143), kde je argumentováno pro podporu energetického využití odpadu. Podle žadatele se však ministerstvo v odůvodnění stanoviska EIA s těmito argumenty nevyřadilo, ani řádně neodůvodnilo odklon od doporučení zpracovatele posudku k vydání souhlasného stanoviska k předmětnému záměru podle zákona č. 100/2001 Sb.

Podle žadatele je tak stanovisko EIA nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a nezákonné, neboť stanovisko EIA neobsahuje základní náležitosti dle přílohy č. 6 zákona č. 100/2001 Sb., tj. chybí zdůvodnění nepřijatelnosti předmětného záměru.

Žadatel dále poukazuje na argumentaci zpracovatele posudku k předmětnému záměru podle zákona č. 100/2001 Sb., že předmětný záměr dodržuje veškeré limity stanovené právními předpisy.

Žadatel dále nesouhlasí s argumentací stanoviska EIA (na str. 40), že zpracovatel posudku nedoporučuje kapacitně větší varianty předmětného záměru pro jejich nepotřebnost.

Podle názoru žadatele je nezbytné jako nesprávnou odmítnout také argumentaci stanoviska EIA, že podle ministerstva nelze podpořit ani minimální variantu předmětného záměru. Podle zákona č. 100/2001 Sb. je možné stanovit podmínky pro realizaci předmětného záměru, které je správní orgán povinen v navazujícím řízení zahrnout do svého rozhodnutí. Změna provozní doby stanovené integrovaným povolením by nepochybně byla významnou změnou zařízení podle zákona č. 76/2002 Sb. Podle žadatele je tak nezbytné odmítnout argumentaci stanoviska EIA, že by žadatel mohl stanovenou minimální kapacitu předmětného záměru obejít a tuto kapacitu navýšit bez řádného posouzení a povolení.

Žadatel dále odmítá důvody stanoviska EIA ve vztahu k možným variantám předmětného záměru, neboť předmětný záměr má být obnovením a modernizací stávající spalovny odpadů.

Podle žadatele postrádá stanovisko EIA jakékoliv posouzení vlastních vlivů předmětného záměru na životní prostředí, takže lze tvrdit, že ministerstvo svoji pravomoc jednak překročilo a jednak ani nenaplnilo. Stanovisko EIA je tak věcně nesprávné a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a proto stanovisko EIA nemůže být validním podkladem pro rozhodování správních orgánů v řízení o žádosti o integrované povolení k předmětnému záměru podle zákona č. 76/2002 Sb.

Žadatel s ohledem na uvedené námitky proto žádá, aby si odvolací správní orgán vyžádal změnu předmětného stanoviska podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2017, a aby o podaném odvolání rozhodl na základě provedené změny předmětného stanoviska.

Podle ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu je předmětné stanovisko ministerstva úkonem učiněným správním orgánem na základě zákona, který není

samostatným rozhodnutím ve správním řízení. Jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu

Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán v souladu s ustanovením § 149 odst. 5 správního řádu potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska.

Na základě podaného odvolání žadatele proti rozhodnutí ze dne 21. 9. 2016 požádal krajský úřad přípisem ze dne 30. 11. 2016, č.j. 503/ZP/2016-27, o potvrzení nebo změnu předmětného stanoviska podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu.

Tato žádost krajského úřadu byla posouzena jako podnět k přezkoumání předmětného stanoviska v přezkumném řízení podle ustanovení § 149 odst. 6 správního řádu. Z tohoto ustanovení zákona vyplývá: *„Nezákonné závazné stanovisko lze zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko. Jestliže správní orgán při své úřední činnosti zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákonné závazné stanovisko, dá podnět správnímu orgánu příslušnému k přezkumnému řízení a vyčká jeho rozhodnutí.“*

Nadřízeným správním orgánem podle ustanovení § 178 odst. 2 správního řádu a zároveň i příslušným správním orgánem k přezkoumání předmětného stanoviska ministerstva dle ustanovení § 149 odst. 6 správního řádu je ministr životního prostředí. Z ustanovení § 149 odst. 6 ve spojení s ustanovením § 96 odst. 2 správního řádu vyplývá zásada, že se v přezkumném řízení posuzuje soulad předmětného stanoviska podle právního a skutkového stavu v době vydání tohoto stanoviska.

Podnět krajského úřadu k přezkoumání předmětného stanoviska ministerstva jsem spolu s příslušným spisovým materiálem předložil k posouzení své rozkladové komisi ustavené podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu. S přihlédnutím k jejímu návrhu jsem dospěl k závěru, že předmětné stanovisko ministerstva přísluší zrušit jako nezákonné podle ustanovení § 149 odst. 6 správního řádu.

Nezákonnost předmětného stanoviska ministerstva spočívá v tom, že toto stanovisko postrádá relevantní odůvodnění pro vydání nesouhlasného stanoviska k předmětnému záměru podle zákona č. 100/2001 Sb., které by současně vyhovovalo požadavkům na odůvodnění závazného stanoviska podle ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu.

Předmětným stanoviskem došlo postupem podle čl. II bodu 1 přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb. k ověření souladu stanoviska EIA s požadavky právních předpisů, které zapracovávají příslušnou směrnici Evropského parlamentu a Rady.

I když předmětné stanovisko není správním rozhodnutím, bylo podle ustanovení § 158 odst. 1, resp. ustanovení § 177 odst. 2 správního řádu nezbytné při vydání tohoto závazného stanoviska postupovat podle části čtvrté správního řádu (s názvem *„Vyjádření, osvědčení a sdělení“*).

Při vydávání předmětného stanoviska bylo tedy nezbytné postupovat podle ustanovení § 154 správního řádu, kde se uvádí: *„Jestliže správní orgán vydává vyjádření, osvědčení, provádí ověření nebo činí sdělení, která se týkají dotčených osob, postupuje podle ustanovení této části, podle ustanovení části první, obdobně podle těchto ustanovení části druhé: § 10 až § 16, § 19 až § 26, § 29 až § 31, § 33 až § 35, § 37, § 40, § 62, § 63, a obdobně podle těchto ustanovení části třetí: § 134, § 137 a § 142 odst. 1 a 2; přiměřeně použije i další ustanovení tohoto zákona, pokud jsou přitom potřebná.“*

Pokud tedy ministerstvo rozhodlo předmětným závazným stanoviskem na základě oznámení krajského úřadu podaného s odkazem na čl. II bod 1 přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb. (podle kterého ministerstvo ověřuje, že obsah stanoviska EIA je v souladu s požadavky právních předpisů), mělo ministerstvo povinnost odůvodnit toto závazné stanovisko přiměřeně s ohledem na požadavky ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu (obsahové náležitosti rozhodnutí). Obsah předmětného stanoviska totiž musel v době jeho vydání alespoň v základní rovině odpovídat požadavkům kladeným na odůvodnění správního rozhodnutí. To upravuje již platné znění správního řádu výslovně v ustanovení § 149 odst. 2 správního řádu, které sice v době vydání předmětného stanoviska neplatilo, ale nezbytnost řádného odůvodnění závazného stanoviska se dovozovala z jiných shora cit. ustanovení správního řádu.

V důsledku zjištěných vad odůvodnění předmětného stanoviska byla žádost krajského úřadu ze dne 30. 11. 2016, č.j. 503/ZP/2016-27, podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu kvalifikována jako podnět ke zrušení předmětného stanoviska v přezkumném řízení podle ustanovení § 149 odst. 6 správního řádu z důvodu jeho nezákonnosti.

Po zrušení předmětného stanoviska by mělo ministerstvo znovu rozhodnout o ověření souladu stanoviska EIA podle čl. II. bodu 1 zákona č. 39/2015 Sb. tak, aby toto stanovisko ministerstva vyhovovalo obsahovým náležitostem na odůvodnění tohoto stanoviska ve smyslu požadavků ustanovení § 149 odst. 2 správního řádu. Nesouhlasné stanovisko k předmětnému záměru podle zákona č. 100/2001 Sb. a zákona č. 39/2015 Sb. je totiž překážkou pro realizaci tohoto záměru v navazujících řízeních podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu (důvodem pro zamítnutí žádosti o vydání integrovaného povolení), a proto by mělo toto stanovisko být odůvodněno podle požadavků správního řádu jako závazné stanovisko podle ustanovení § 149 odst. 1 a 2 správního řádu. Z ustanovení zákona § 149 odst. 2 správního řádu vyplývá: *„Závazné stanovisko obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen.“*

Účinky tohoto rozhodnutí byly určeny podle ustanovení § 99 odst. 1 a odst. 3 správního řádu ode dne jeho právní moci, neboť zrušením předmětného stanoviska se nemění nijak práva a povinnosti žadatele a ani jiných dotčených osob, neboť závazné stanovisko není rozhodnutím vydaným ve správním řízení podle ustanovení § 9 správního řádu a stanovisko EIA bude ze strany ministerstva znovu posouzeno podle čl. II bodu 1 přechodných ustanovení zákona č. 39/2015 Sb. s tím, že budou odstraněny uvedené nedostatky odůvodnění předmětného stanoviska.

Z důvodů shora rozvedených jsem proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad podle ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu, a to podáním učiněným na adresu: Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, Praha 10, PSČ 100 10.

O případném rozkladu rozhoduje ministr životního prostředí podle ustanovení § 152 odst. 2 správního řádu.

V Praze dne 21-05-2018

Mgr. Richard Brabec
1. místopředseda vlády
a ministr životního prostředí

Toto rozhodnutí obdrží:

A. Účastníci přezkumného řízení do vlastních rukou:

1. Vážený pan
JUDr. Ing. Jan Vych
Advokátní kancelář Vych & Partners s.r.o.
Lazarská 11/6
120 00 Praha 2
2. Pardubický kraj
Komenského nám. 125
532 11 Pardubice
3. Obec Rybitví
Školní 180
533 54 Rybitví
4. Městský obvod Pardubice II
Chemiků 128
530 09 Pardubice
5. Městský obvod Pardubice VI
Kostnická 865
530 06 Pardubice
6. Městský obvod Pardubice VII
Generála Svobody 198
533 51 Pardubice
7. Statutární město Pardubice
Perštýnské nám. 1
530 21 Pardubice

8. Statutární město Hradec Králové
Československé armády 408
502 00 Hradec Králové
9. Obec Černá u Bohdanče
Černá u Bohdanče č.p. 156
533 41 Lázně Bohdaneč
10. Město Lázně Bohdaneč
Masarykovo nám. 1
533 41 Lázně Bohdaneč
11. Obec Srnojedy
Ke Hřišti 8
530 02 Srnojedy
12. Město Chrudim
Resselovo nám. 77
537 16 Chrudim
13. Obec Břehy
Bahníkova 8
535 01 Přelouč
14. Synthesia a.s.
Semtín 103
530 02 Pardubice
15. Občanské sdružení Lány
Lány na Důlku 51
530 02 Pardubice
16. Občanské sdružení pro zdravé prostředí
Kolonie 477
530 06 Pardubice
17. Zelená pro Pardubicko
Bartoňova 831
530 12 Pardubice
18. Občanské sdružení Čistý vzduch pro Pardubice
Pohránovská 235
533 53 Pardubice
19. NEBELET o.s.
28. října 346
530 03 Pardubice
20. Občanské sdružení pro rozvoj Pardubic
V zátíší 1058
530 21 Pardubice

21. Greenpeace Česká republika
Prvního pluku 12/143
186 00 Praha 8 – Karlín
22. Arnika
Chlumova 17
130 00 Praha 3
23. Děti Země
Cejl 157/50
602 00 Brno
24. Český svaz ochránců přírody
Michelská 48/5
140 00 Praha 4
25. Stop spalovně v Rybitví
Češkova 1299
530 02 Pardubice
26. Sdružení pro Pardubice
Sladkovského 433
530 02 Pardubice
27. Za nové Pardubice
U Josefa 109
530 09 Pardubice

B. Na vědomí po nabytí právní moci:

1. MŽP, odbor posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence (710)
zde
(společně se spisem)
2. MŽP, OVSS VI (550)
zde
3. Krajský úřad Pardubického kraje
Komenského nám. 125
532 11 Pardubice
4. Krajský úřad Královéhradeckého kraje
odbor ŽP a zemědělství
k č.j. 503/ZP/2016-27
Pivovarské nám. 1245
500 03 Hradec Králové
5. Magistrát města Pardubic
Pernštýnské nám. 1
530 21 Pardubice

6. Krajská hygienická stanice Pardubického kraje
Mezi Mosty 1793
530 03 Pardubice

7. Česká inspekce životního prostředí
Resslova 1229
500 02 Hradec Králové